

Brødre og Søstre, som ere Danske, som ville vedblive at være Danske, og som jo endog have en traktatmæssig Ret til at være det. Det vilde derfor være en daarlig Tak, som vi her vilde yde dem for deres Kamp for at bevare deres nationale Karakter og Sindelag, hvis vi ikke her vilde gjøre, hvad vi kunne gjøre, for at indrette et saa velordnet Forsvar, som det er os muligt. Men, sagde det ærede Medlem, der sidst havde Ordet: Forsvarsvæsenet er ingen Partisag. Heri kan jeg være ganske enig med ham; men han sagde fremdeles, at der her ikke var Spørgsmaal om, hvorvidt vi havde Tillid til Regjeringen eller ikke. Det er, mine Herrer, en smut Talemaade at sige, at Spørgsmaalet om Tillid eller Ikke-Tillid til Regjeringen ikke maa komme med i Betragtning, thi, mine Herrer, det kan jo ikke undgaaes. Vel er Forsvarsvæsenet en Fædrelandsag, men det er det ikke mere end alle de andre vigtige Sager, som vi her stride og kæmpe om. Spørgsmaalet er jo om, hvilken af de foreslaaede Veie, og hvilken af de Betragtninger, som gjøre sig gjældende, der er den heldigste for vort Folk og Fædreland ikke blot i dette, men i alle de andre Spørgsmaal, som her strides og kæmpes om, og jeg gad spørge, om det danske Folk kan med Tillid og Fortrustning gaa til at bevilde de Midler, som udfordres til et vel organiseret Forsvarsvæsen i det Hele, saalænge som den Politik endnu sidder ved Styret, som saa at sige uafbrudt har siddet ved Styret i de 25 Aar, vi have haft en fri Forsfatning, og som har bragt saa store Skuffelser over vort Fædreland, som vel neppe nogen anden Politik har gjort. Jeg tror ikke, mine Herrer, at man kan undgaa at føle det Tryk, som derved hviler paa det danske Folk, saa at man, naar man taler om Udviklingen af vort Forsvarsvæsen, ofte hører det Spørgsmaal blive fremfat: „Hvad kan det hjælpe?“ Og jeg tror, mine Herrer, at dette Spørgsmaal stærkest har ytret sig efter de store Skuffelser, som den sidste Krig bragte med sig, idet den Politik, der den Gang sad ved Styret, og som endnu sidder ved Styret, fik det danske Folk til at ofre Millioner paa Dannevirkestillingen i det Haab og den Tro, at man ikke blot kunde, men ogsaa skulde forsvare den. Men fra det Dieblit, da den danske Hær gik fra Dannevirke uden Kamp, da fulgte det ene Nederlag efter det andet; da fulgte der en saadan Ydmygelse og Slaphed over det danske Folk, at Kroen paa, at det mere med noget Held kunde deltage i Kamp, dermed i høj Grad er svækket. Dette førte jo desværre til Labet af Sønderjylland — som jeg før nævnte — men naar vi nu staa overfor en saa sørgelig Stilling, saaledes som nu er Tilfældet, og Spørgsmaalet er om en heldig Organisation af vort Forsvarsvæsen i det Hele taget, da tror jeg, at det vilde være heldigt, om vi kunde gaa over til det Princip, som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Sørensen)

igaa nævnte, nemlig: Folkevæbning. Dette maa i hvert Fald være det Ideal, vi tilstræbe; thi jeg betragter ikke blot vor Hær — saaledes som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet — som havende den Opgave at værne mod Landets Fjender udadtil og at bevare Landet for indre Uroligheder, men jeg tror, at det gjælder om at indrette vort Hærvæsen, vor Hærorganisation saaledes, at den kan blive et væsentligt Led i vor Folkevæbning. Det glæder mig, at den høitærede Minister dog paa eet Punkt har imødeføkket de Ønsker, der ere gjorte gjældende fra dette Things Flertal, uagtet den høitærede Minister sagde, da han forelagde det Forslag, vi her behandle, at han havde „driftet sig til“, at han havde „ovovet“ at gjøre det, men det er ikke destomindre glædeligt, at en af de høitærede Ministre har driftet sig til, har ovovet at imødeføkke de Ønsker, der udtales fra dette Things Flertal, i det Mindste paa eet Punkt, nemlig med Hensyn til at afforte Tjenestetiden, Udbannelses-tiden fra 6 til 5 Maaned. Dette er et Tegn paa, at der vises en lille Imødeføkkelse fra den høitærede Ministers Side, og jeg vil ønske og haabe, at det paa de mange Stridspunkter, der desværre endnu ere imellem den høitærede Minister og dette Things Flertal med Hensyn til det Forslag, her foreligger, maa lykkes os at komme til et heldigt Resultat i denne Sag. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa Forslagets Enkeltheder, dertil har jeg ikke den tilstrækkelige Sagkundskab, og det er jo ogsaa fra enkelte ærede Herrer, navnlig fra det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bojzen), saa grundig behandlet i sine Enkeltheder, — at jeg kun har sølt Trang til for mit personlige Vedkommende at fremkomme med de saa Bemærkninger, som jeg har tilladt mig at fremsøre. Jeg skal, inden jeg slutter, tillade mig at rette et Spørgsmaal til den høitærede Krigsminister. Det vil være den høitærede Minister bekendt, at der i de senere Aar trindt omkring i Befolkningen er begyndt frivillige Vaabensvølser under Navn af Skytteforeninger, og der er flere Egne i Landet, navnlig paa Sjælland, hvor der er blevet reist, jeg tror 5 å 6 Dvelfeshuse, hvor Ungdommen mellem 18 og 22 Aars Alderen samles til frivillig Vaabenbrug og Vaabensvølse. Jeg kunde ønske, at disse Bestræbelser fra Befolkningens Side maatte finde Imødeføkkelse fra Thingets og den høitærede Ministers Side under denne Sag, og jeg skal derfor tillade mig at spørge den høitærede Minister, om han ikke kunde være tilbøielig til at gaa ind paa et Forslag, der tilsigtede, at de unge Mennesker mellem 18 og 22 Aar, der have skaffet sig en militær Udvikling gennem Skytteforeningerne, naar de indkaldes sammen med det øvrige udstrevede Mandskab, maatte underkastes en Prøve den Dag de møde til Tjeneste, og at de, hvis det da viste sig, at de havde en saadan militær Udvikling, som kan fordres bibragt i de første 4 Uger